

Так склалася, што сведкамі пажару ў Будславе стала група піярскай моладзі са Шчучына. Якраз у гэты дзень выпускнікі прыбылі ў санктуарый памаліцца аб бласлаўленні на далейшы жыццёвы шлях. Размаўляем з а. Андрэем Агелем, духоўным кіраўніком моладзі са Шчучына, пра ўражанні і пачуцці з той паездкі, значэнне Будслава для беларусаў і хвалю салідарнасці пасля пажару.

†

– Адкуль узялася ідэя ездзіць з выпускнікамі менавіта ў Будслаў?

– Калісьці, яшчэ ў 2011 годзе, у супольнасці піяраў у Шчучыне быў на практыцы кл. Павел Беразун. Ён і прапанаваў, каб дзеці і моладзь, пераважна выпускнікі, у знак падзякі за заканчэнне школы ездзілі ў Нацыянальны Санктуарый Маці Божай Будслаўскай. Каб маглі там памаліцца за свой далейшы жыццёвы шлях: добра здаць экзамены, вырашыць пытанне з паступленнем ці зрабіць іншыя жыццёвыя выбары.

Упершыню такая паездка адбылася ў 2012 годзе – на бусе і машыне кл. Павел і а. Віталь Слука разам з моладдзю адбылі пілігрымку ў Будслаў. З таго часу за гэты выезд быў адказны а. Віталь.

Брацкія і сёстры! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае! Будслаў нас аб’ядноўвае!